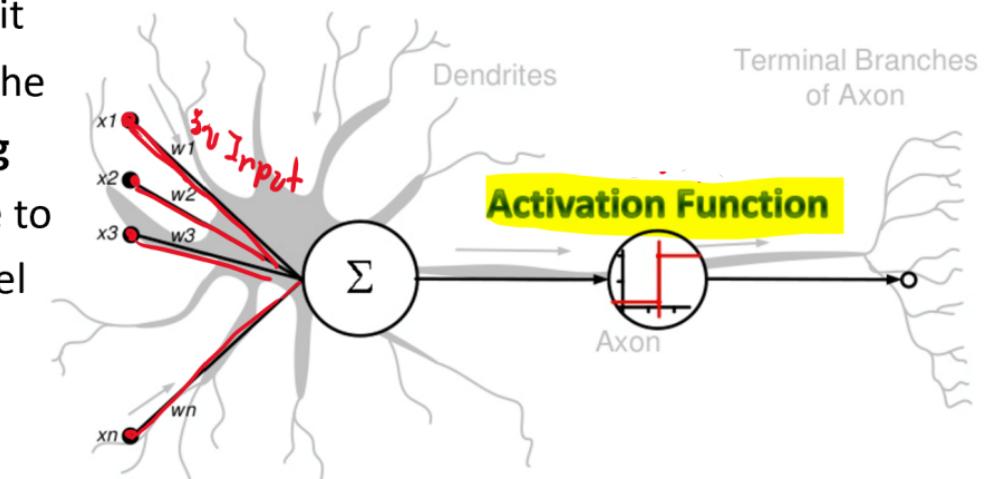
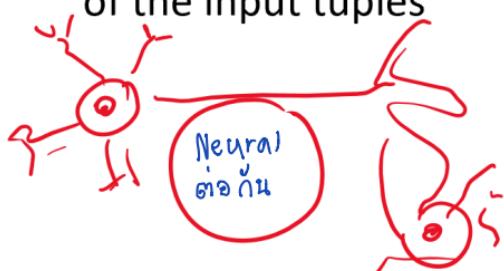

Neural Network for Classification

ເງື່ອນ ແລະ ພິເສດຖະກິນ ຂອງ ຊາທ ຂອງ ດັນ

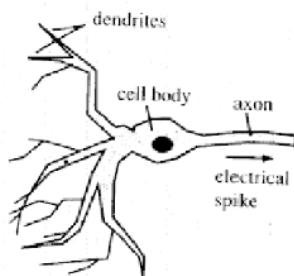
- ❑ Started by psychologists and neurobiologists to develop and test computational analogues of neurons
- ❑ A neural network: A set of connected input/output units where each connection has a **weight** associated with it
- ❑ During the learning phase, the **network learns by adjusting the weights** so as to be able to predict the correct class label of the input tuples

Artificial Neural Networks as an analogy of Biological Neural Networks

6.7 ข่ายงานประสาทเทียม

ข่ายงานประสาทเทียม (Artificial Neural Network) เป็นการจำลองการทำงานบางส่วนของสมองมนุษย์ เชลล์ประสาท (neuron) ในสมองของคนเราประกอบด้วยนิวเคลียส (nucleus) ตัวเซลล์ (cell body) ไบประสาทนำเข้า (dendrite) แกนประสาทน้าออก (axon) และในรูปที่ 6-34

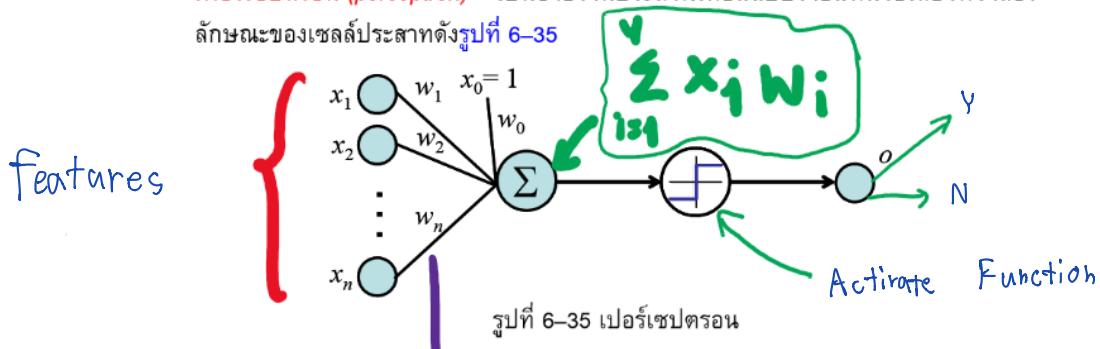

รูปที่ 6-34 เชลล์ประสาท

เดนไครท์ท่าน้ำที่รับสัญญาณไฟฟ้าเคมีซึ่งส่งมาจากเซลล์ประสาทใกล้เคียง เชลล์ประสาทตัวหนึ่งๆ จะเชื่อมต่อกับเซลล์ตัวอื่นๆ ประมาณ 10,000 ตัว เมื่อสัญญาณไฟฟ้าเคมีที่รับเข้ามาเกินค่ากำหนด เซลล์จะสูญเสียกระแสและส่งสัญญาณไปทางแกนประสาทน้าออกไปยังเซลล์อื่นๆ ต่อไป ประมาณกันว่าสมองของคนเรามีเซลล์ประสาทอยู่ทั้งสิ้นประมาณ 10^{11} ตัว

6.7.1 เพอร์เซปตรอน

เพอร์เซปตรอน (perceptron) เป็นข่ายงานประสาทเทียมแบบง่ายมีหน่วยเดียวที่จำลองลักษณะของเซลล์ประสาทดังรูปที่ 6-35

รูปที่ 6-35 เพอร์เซปตรอน

เพอร์เซปตรอนรับอินพุตเป็นเวกเตอร์จำนวนจริงแล้วคำนวณหาผลรวมเชิงเส้น (linear combination) แบบถ่วงน้ำหนักของอินพุต ($x_1, x_2, \dots, x_n$) โดยที่ค่า $w_1, w_2, \dots, w_n$ ในรูปเป็นค่าน้ำหนักของอินพุตและให้อาต์พุต (o) เป็น 1 ถ้าผลรวมที่ได้มีค่าเกินค่าขีดแบ่ง (θ) และเป็น -1 ถ้าไม่เกิน ส่วน w_0 ในรูปเป็นค่าลบที่ค่าขีดแบ่งดังจะได้อธิบายต่อไป และ x_0 เป็นอินพุตเที่ยมกำหนดให้มีค่าเป็น 1 เสมอ

ฟังก์ชันกราดูน

ในรูปแสดง **ฟังก์ชันกราดูน (activation function)** ชนิดที่เรียกว่า **ฟังก์ชันสองขั้ว (bipolar function)** ซึ่งแสดงผลของอาต์พุตเป็น 1 กับ -1 ฟังก์ชันกราดูนอื่นๆ ที่นิยมใช้ก็อย่างเช่น **ฟังก์ชันไบนารี (binary function)** ซึ่งแสดงผลของอาต์พุตเป็น 1 กับ 0 และเขียน

แทนด้วยรูป

เราสามารถแสดงอาต์พุต (o) ในรูปของฟังก์ชันของอินพุต ($x_1, x_2, \dots, x_n$) ได้ดังนี้

$$o(x_1, x_2, \dots, x_n) = \begin{cases} 1 & \text{if } w_1x_1 + w_2x_2 + \dots + w_nx_n > \theta \\ -1 & \text{if } w_1x_1 + w_2x_2 + \dots + w_nx_n < \theta \end{cases} \quad (6.7)$$

อาต์พุตเป็นฟังก์ชันของอินพุตในรูปของผลรวมเชิงเส้นแบบถ่วงน้ำหนัก น้ำหนักจะเป็นตัวกำหนดว่าในจำนวนอินพุตนั้น อินพุต (x_i) ตัวใดมีความสำคัญต่อการกำหนดค่าอาต์พุต ตัวที่มีความสำคัญมากจะมีค่าสัมบูรณ์ของน้ำหนักมาก ส่วนตัวที่มีความสำคัญน้อยจะมีค่าใกล้ศูนย์ ในการที่ผลรวมเท่ากับค่าขีดแบ่งค่าอาต์พุตไม่นิยาม (จะเป็น 1 หรือ -1 ก็ได้)

จากฟังก์ชันในสูตรที่ (6.7) เราจัดรูปใหม่โดยย้าย θ ไปรวมกับผลรวมเชิงเส้นแล้วแทน $-\theta$ ด้วย w_0 เราจะได้ฟังก์ชันของอาต์พุตดังด้านล่างนี้

$$o(x_1, x_2, \dots, x_n) = \begin{cases} 1 & \text{if } w_0 + w_1x_1 + w_2x_2 + \dots + w_nx_n > 0 \\ -1 & \text{if } w_0 + w_1x_1 + w_2x_2 + \dots + w_nx_n < 0 \end{cases} \quad (6.8)$$

กำหนดให้ $g(\vec{x}) = \sum_{i=0}^n w_i x_i = \vec{w} \cdot \vec{x}$ โดยที่ $\vec{x}$ แทนเวกเตอร์อินพุต เราสามารถเขียน

ฟังก์ชันของอาต์พุตได้ใหม่ดังนี้

$$o(x_1, x_2, \dots, x_n) = \begin{cases} 1 & \text{if } g(\vec{x}) > 0 \\ -1 & \text{if } g(\vec{x}) < 0 \end{cases} \quad (6.9)$$

สมมติว่าเรามีอินพุตสองตัวคือ x_1 และ x_2 ซึ่งแสดงค่าส่วนสูงและน้ำหนักของเด็กนักเรียน ประถมและหลังจากที่แพทย์ตรวจร่างกายของเด็กโดยละเอียดแล้วได้จำแนกนักเรียน

Algorithm: Perceptron-Learning-Rule

1. Initialize weights w_i of the perceptron. $\rightarrow$ ข้อมูล Data แรกๆ

2. UNTIL the termination condition is met DO

    2.1 FOR EACH training example DO

        - Input the example and compute the output. $\rightarrow f(\Sigma w_i x)$

        - Change the weights if the output from the perceptron is not equal to the target output using the following rule.

$$\text{Weight New} \quad w_i \leftarrow w_i + \Delta w_i \rightarrow \text{Penalty}$$

$$\Delta w_i \leftarrow \alpha(t-o)x_i \quad \begin{matrix} \circ \\ 0.5 \end{matrix} \quad \text{Input แรกๆ}$$

where t, o and α are the target output, the output from the perceptron and the learning rate, respectively.

การปรับน้ำหนักตามกฎการเรียนรู้เพอร์เซปตรอนโดยใช้อัตราการเรียนรู้ที่มีค่าน้อยเพียงพอ จะได้ระนาบหลายมิติที่จะสูตรเข้าสู่ระนาบนึงที่สามารถแบ่งข้อมูลออกเป็นสองส่วน (ในกรณีที่ข้อมูลสามารถแบ่งได้) เพื่ออธิบายผลที่เกิดจากการปรับค่าน้ำหนัก เราจะลองพิจารณาพฤติกรรมของกฎการเรียนรู้นี้ดูว่าทำไหในการปรับน้ำหนักเช่นนี้จึงสูตรเข้าสู่ระนาบที่แบ่งข้อมูลได้อย่างถูกต้อง

- พิจารณากรณีแรกที่เพอร์เซปตรอนแยกตัวอย่างสองส่วนตัวหนึ่งที่รับเข้ามาได้ถูกต้องกรณีนี้จะพบว่า $(t-o)$ จะมีค่าเป็น 0 ดังนั้น Δw_i ไม่เปลี่ยนแปลง เพราะ $\Delta w_i = \alpha(t-o)x_i$
- พิจารณาในกรณีที่เพอร์เซปตรอนให้อาต์พุตเป็น -1 แต่อาต์พุตเป้าหมายหรือค่าที่แท้จริงเท่ากับ 1 ในกรณีนี้หมายความว่าค่าที่เราต้องการคือ 1 แต่ค่าน้ำหนักไม่เหมาะสม ดังนั้นเพื่อที่จะทำให้เพอร์เซปตรอนให้อาต์พุตเป็น 1 น้ำหนักต้องถูกปรับให้สามารถเพิ่มค่าของ $w \cdot x$ ในกรณีนี้หมายความว่าผลรวมเชิงเส้นน้อยเกินไปและน้อยกว่า 0 จึงได้อาต์พุตเป็น -1 ดังนั้นสิ่งที่เราต้องการคือการเพิ่มค่าผลรวมเชิงเส้นเพื่อที่เราเพิ่มค่าได้เรื่อยๆ จนมากกว่า 0 เพอร์เซปตรอนจะให้อาต์พุตเป็น 1 ซึ่งตรงกับที่เราต้องการ พิจารณาดูดังต่อไปนี้ว่าการปรับค่าโดยกฎเรียนรู้ทำให้ผลรวมเชิงเส้นเพิ่มขึ้นได้อย่างไร กรณีนี้เราจะได้ว่า $(t-o)$ เท่ากับ $(1-(-1))$ มีค่าเป็น 2 และลองพิจารณาค่าของอินพุต x_i แบบกรณีดังนี้

- ถ้า $x_i > 0$ จะได้ว่า Δw_i มากกว่า 0 เพราะว่า $\Delta w_i \leftarrow \alpha(t-o)x_i$ และ α มากกว่า 0, $(t-o) = 2$ และ $x_i > 0$ จากสมการการปรับน้ำหนัก $w_i \leftarrow w_i + \Delta w_i$ เมื่อ Δw_i มากกว่า 0 จะทำให้ w_i มีค่าเพิ่มขึ้นและ $\sum w_i x_i$ ก็จะมีค่าเพิ่มขึ้น เมื่อผลรวมมีค่ามากขึ้นแสดงว่าการปรับไปในทิศทางที่ถูกต้องคือเมื่อปรับไปจนกระทั่งได้ผลรวมมากกว่า 0 จะทำให้เพอร์เซปตรอนเอาร์พุตได้ถูกต้องยิ่งขึ้น
  - ถ้า $x_i < 0$ เราจะได้ว่า $\alpha(t-o)x_i$ จะมีค่าน้อยกว่า 0 แสดงว่า w_i ตัวที่คูณกับ x_i ที่น้อยกว่า 0 จะลดลงทำให้ $\sum w_i x_i$ เพิ่มขึ้นเหมือนเดิม เพราะ x_i เป็นค่าลบและ w_i มีค่าลดลง ในที่สุดก็จะทำให้เพอร์เซปตรอนให้เอาร์พุตได้ถูกต้องยิ่งขึ้น
- ในการนี้ที่เพอร์เซปตรอนให้เอาร์พุตเป็น 1 แต่เอาร์พุตเป้าหมายหรือค่าที่แท้จริงเท่ากับ -1 จะได้ว่า w_i ของ x_i ที่เป็นค่าบวกจะลดลง ส่วน w_i ของ x_i ที่เป็นค่าลบจะเพิ่มขึ้นและทำให้การปรับเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องเช่นเดียวกับในกรณีแรก

6.7.2 ตัวอย่างการเรียนฟังก์ชัน AND และ XOR ด้วยกฎเรียนรู้เพอร์เซปตรอน

พิจารณาตัวอย่างการเรียนรู้ของเพอร์เซปตรอนโดยจะให้เรียนรู้ฟังก์ชัน 2 ฟังก์ชัน ฟังก์ชันแรกคือฟังก์ชัน AND แสดงในตารางที่ 6-18 ในกรณีนี้เราจะใช้ฟังก์ชันใบหน้าเป็นฟังก์ชันกระดุน

		X	Y	
		ตารางที่ 6-18 ฟังก์ชัน AND(x_1, x_2)		
x_1	x_2	เอาร์พุต เป้าหมาย		
0	0	0	0	$T \wedge T \equiv T$
0	1	0	0	$T \wedge F \equiv F$
1	0	0	0	
1	1	1	1	

ฟังก์ชัน AND ตามตารางด้านบนนี้จะให้ค่าที่เป็นจริงก็ต่อเมื่อ x_1 และ x_2 เป็นจริงทั้งคู่ (ถ้าที่สุดมภ.เอาร์พุตเป้าหมาย) ผลการใช้กฎการเรียนรู้เพอร์เซปตรอนกับฟังก์ชัน AND แสดงในตารางที่ 6-19

ตารางที่ 6-19 ผลการเรียนรู้ฟังก์ชัน AND โดยกฎการเรียนรู้เพอร์เซปตรอน

Perceptron Learning Example - Function AND											
					$\sum_i (x_i w_i)$	$f(\sum_i (x_i w_i))$	Alpha = 0.5				
		Bias Input $x_0=+1$			y						
Input	Input			Net Sum	Target	Actual	Alpha*	Weight Values			
x_1	x_2	1.0*w0	x_1*w1	x_2*w2	Input	Output	Error	w_0	w_1	w_2	
									0.1	0.1	0.1
1	epoch										
=											
1	รอบ										
1	รอบ										
0	0	0.10	0.00	0.10	0	1	-0.50	-0.40	0.10	0.10	
0	1	-0.40	0.00	0.10	-0.30	0	0.00	-0.40	0.10	0.10	
1	0	-0.40	0.10	0.00	-0.30	0	0.00	-0.40	0.10	0.10	
1	1	-0.40	0.10	0.10	-0.20	1	0.50	0.10	0.60	0.60	
0	0	0.10	0.00	0.10	0	1	-0.50	-0.40	0.60	0.60	
0	1	-0.40	0.00	0.60	0.20	0	1	-0.50	-0.90	0.60	0.10
1	0	-0.90	0.60	0.00	-0.30	0	0.00	-0.90	0.60	0.10	
1	1	-0.90	0.60	0.10	-0.20	1	0.50	-0.40	1.10	0.60	
0	0	-0.40	0.00	0.00	-0.40	0	0.00	-0.40	1.10	0.60	
0	1	-0.40	0.00	0.60	0.20	0	1	-0.50	-0.90	1.10	0.10
1	0	-0.90	1.10	0.00	0.20	0	1	-0.50	-1.40	0.60	0.10
1	1	-1.40	0.60	0.10	-0.70	1	0	0.50	-0.90	1.10	0.60
0	0	-0.90	0.00	0.00	-0.90	0	0.00	-0.90	1.10	0.60	
0	1	-0.90	0.00	0.60	-0.30	0	0.00	-0.90	1.10	0.60	
1	0	-0.90	1.10	0.00	0.20	0	1	-0.50	-1.40	0.60	0.60
1	1	-1.40	0.60	0.60	-0.20	1	0	0.50	-0.90	1.10	1.10
0	0	-0.90	0.00	0.00	-0.90	0	0.00	-0.90	1.10	1.10	
0	1	-0.90	0.00	1.10	0.20	0	1	-0.50	-1.40	1.10	0.60
1	0	-1.40	1.10	0.00	-0.30	0	0.00	-1.40	1.10	0.60	
1	1	-1.40	1.10	0.60	0.30	1	1	0.00	-1.40	1.10	0.60
0	0	-1.40	0.00	0.00	-1.40	0	0.00	-1.40	1.10	0.60	
0	1	-1.40	0.00	0.60	-0.80	0	0.00	-1.40	1.10	0.60	
1	0	-1.40	1.10	0.00	-0.30	0	0.00	-1.40	1.10	0.60	
1	1	-1.40	1.10	0.60	0.30	1	1	0.00	-1.40	1.10	0.60

ขั้นตอนแรกเริ่มจากการสุ่มค่า w_0 จนถึง w_2 ในที่นี้กำหนดให้เป็น 0.1 ทั้งสามตัว จากนั้นก็เริ่มป้อนตัวอย่างเข้าไป (ทีละตัว) ตัวอย่างแรกได้ผลรวมเชิงเส้น (Net Sum) เป็น 0.10 ซึ่งมากกว่า 0 ดังนั้น perceptron จะให้อัตราพุ่งจริง (Actual Output) ออกมาเป็น 1 ซึ่งผิด เพราะอัตราพุ่งเป้าหมาย (Target Output) จะต้องได้เป็น 0 ทำให้อัตราการเรียนรู้คูณค่า ผิดพลาด (Alpha x Error) ได้ -0.50 หลังจากนั้นนำไปปรับน้ำหนักตาม $w_i \leftarrow w_i + \Delta w_i$ และ $\Delta w_i \leftarrow \alpha(t-o)x_i$ ดังนั้นจะได้เป็น $w_0 \leftarrow w_0 + \alpha(t-o)x_0 = w_0 + 0.50(-1) \times 1 = 0.10 + (-0.5) = -0.4$ ต่อไปก็ปรับค่า w_1 ในทำนองเดียวกัน $w_1 \leftarrow w_1 + \alpha(t-o)x_1 = w_1 + 0.50(-1) \times 0$ ดังนั้น w_1 จะเท่ากับ 0.10 คือไม่เปลี่ยนแปลง เช่นเดียวกับ w_2 ที่ไม่เปลี่ยนแปลง จะเห็นได้ว่าแม้มีค่าผิดพลาดแต่ไม่มีการปรับค่า w_1 และ w_2 เนื่องจากอินพุตที่ใส่เข้าไปเป็น 0 ทำ

Classifier Evaluation Metrics: Confusion Matrix

- Confusion Matrix:

Actual class\Predicted class	C_1	$\neg C_1$
C_1	True Positives (TP)	False Negatives (FN)
$\neg C_1$	False Positives (FP)	True Negatives (TN)

Annotations in Thai:

- Top row: กรณี positive จริง (True Positive)
- Top row: Precision
- Right column: Recall
- Bottom right cell: กรณี negative จริง (True Negative)
- Bottom right cell: กรณี negative ไม่จริง (False Negative)
- Bottom left cell: กรณี positive ไม่จริง (False Positive)

- In a confusion matrix w. m classes, $CM_{i,j}$ indicates # of tuples in class i that were labeled by the classifier as class j

- May have extra rows/columns to provide totals

- Example of Confusion Matrix:

Actual class\Predicted class	buy_computer = yes	buy_computer = no	Total
buy_computer = yes	6954	46	7000
buy_computer = no	412	2588	3000
Total	7366	2634	10000

Annotations in Thai:

- Row 1: test - pos
- Row 2: test - Neg
- Column 4: Total
- Cell 1-1: buy_computer = yes
- Cell 1-2: buy_computer = no
- Cell 2-1: buy_computer = yes
- Cell 2-2: buy_computer = no
- Cell 3-1: buy_computer = no
- Cell 3-2: buy_computer = yes
- Cell 4-1: Total
- Cell 4-2: Total

Classifier Evaluation Metrics: Accuracy, Error Rate, Sensitivity and Specificity

---

A\P	C	$\neg C$	
C	TP	FN	P
$\neg C$	FP	TN	N
	P'	N'	All

- ❑ Classifier accuracy, or recognition rate
  - ❑ Percentage of test set tuples that are correctly classified
$$\text{Accuracy} = (\text{TP} + \text{TN})/\text{All}$$
- ❑ Error rate: $1 - \text{accuracy}$, or
$$\text{Error rate} = (\text{FP} + \text{FN})/\text{All}$$

- ❑ Class imbalance problem
  - ❑ One class may be *rare*
    - ❑ E.g., fraud, or HIV-positive
  - ❑ Significant *majority of the negative class* and minority of the positive class
  - ❑ Measures handle the class imbalance problem
    - ❑ **Sensitivity** (recall): True positive recognition rate
      - ❑ $\text{Sensitivity} = \text{TP}/\text{P}$
    - ❑ **Specificity**: True negative recognition rate
      - ❑ $\text{Specificity} = \text{TN}/\text{N}$

Classifier Evaluation Metrics: Precision and Recall, and F-measures

- ❑ **Precision:** Exactness: what % of tuples that the classifier labeled as positive are actually positive?

$$P = \text{Precision} = \frac{\text{TP}}{\text{TP} + \text{FP}}$$

↑ តួនាទី Model ពាយវា ជំនួយ Positive
↓ ចុចតួនាទីការណា មិនមែន

- ❑ **Recall:** Completeness: what % of positive tuples did the classifier label as positive?

$$R = \text{Recall} = \frac{\text{TP}}{\text{TP} + \text{FN}}$$

↑ ទូទាត់នាមរាងចំណាំ ជំនួយ positive
↓ ទូទាត់នាមរាងចំណាំ ដែលមែន

- ❑ Range: [0, 1]
- ❑ The “inverse” relationship between precision & recall
- ❑ **F measure (or F-score):** harmonic mean of precision and recall
- ❑ In general, it is the weighted measure of precision & recall

$$F_\beta = \frac{1}{\alpha \cdot \frac{1}{P} + (1 - \alpha) \cdot \frac{1}{R}} = \frac{(\beta^2 + 1)PR}{\beta^2 P + R}$$

Assigning β times as much weight to recall as to precision)

- ❑ **F1-measure (balanced F-measure)**

- ❑ That is, when $\beta = 1$,

$$F_1 = \frac{2PR}{P + R}$$

↑ p = Precision
↓ R = Recall